

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 65/13

V Luxembourggu, 30. maja 2013

Sodba v zadevi C-534/11

Mehmet Arslan proti Policije ČR, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,
odbor cizinecké policie

Prosilec za azil lahko na podlagi nacionalnega prava ostane v pridržanju zaradi odstranitve zaradi nezakonitega prebivanja, če je bila prošnja za azil vložena samo zato, da se odloži ali onemogoči izvršitev odločbe o vrnitvi

Vendar morajo nacionalni organi v vsakem posameznem primeru presoditi, ali je tako in ali je objektivno potrebno in sorazmerno, da prosilec za azil ostane v pridržanju, zato da se prepreči, da bi se dokončno izognil vrnitvi

„Direktiva o vračanju“¹ določa skupne standarde in postopke v državah članicah za odstranitev nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav. Te je mogoče pod določenimi pogoji pridržati za obdobje, ki praviloma ne sme biti daljše od šestih mesecev, da se zagotovi nemoten potek njihove odstranitve.

Češka policija je M. Arslana, turškega državljana, prišla zaradi nezakonitega prebivanja in ga pridržala. Dan pozneje so češki organi sprejeli odločbo o njegovi odstranitvi, z drugo odločbo, sprejeto nekaj dni za tem, pa so njegovo pridržanje podaljšali na 60 dni, ker naj bi bilo mogoče domnevati, da M. Arslan odločbe o odstranitvi ne bo spoštoval. V drugi odločbi je bilo med drugim navedeno, da je zadevna oseba skrivaj vstopila na schengensko območje ter najprej prebivala v Avstriji in potem v Češki republiki brez potovalnega dokumenta in vizuma. Poleg tega je bilo v tej odločbi navedeno, da je bil M. Arslan leta 2009 že prijet na grškem ozemlju s ponarejenim potnim listom, zaradi česar je bil vrnjen v državo izvora in vpisan v Schengenski informacijski sistem kot oseba, ki ji je prepovedan vstop na schengensko območje od 26. januarja 2010 do 26. januarja 2013. M. Arslan je na dan sprejetja navedene odločbe vložil prošnjo za azil. Pridržanje je bilo med obravnavanjem te prošnje podaljšano za 120 dni.

M. Arslan pred češkimi sodišči izpodbija zakonitost navedene odločbe o podaljšanju pridržanja. Medtem je bilo njegovo pridržanje odpravljeno, saj je poteklo najdaljše dovoljeno obdobje šestih mesecev, njegova prošnja za azil pa je bila zavrnjena.

Nejvyšší správní soud (vrhovno upravno sodišče, Češka republika), ki odloča o sporu, Sodišče sprašuje, ali je mogoče zakonito pridržati prosilca za azil zaradi njegove odstranitve z ozemlja Unije zaradi nezakonitega prebivanja.

Sodišče v današnji sodbi najprej ugotavlja, da **ima prosilec za azil pravico, da na ozemlju države članice, ki je pristojna za obravnavanje njegove prošnje, ostane vsaj do zavrnitve te prošnje na prvi stopnji. Zato ga v tem obdobju ni mogoče šteti za nezakonito prebivajočega v tej državi.** Sodišče v zvezi s tem pojasnjuje, da lahko države članice to pravico še razširijo, tako da prosilcem za azil dovolijo, da na njihovem ozemlju ostanejo do sprejetja dokončne odločbe o njihovi prošnji.

Sodišče nato poudarja, da so za zdaj države članice pristojne, da ob polnem spoštovanju svojih obveznosti, ki izhajajo iz mednarodnega prava in prava Unije, določijo razloge, iz katerih je mogoče pridržati prosilca za azil ali ga obdržati v pridržanju. V zvezi s tem Sodišče ugotavlja, da je bil M. Arslan pridržan, ker je njegovo ravnanje vzbujalo sum, da bo sicer pobegnil in preprečil svojo

¹ Direktiva 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav (UL L 348, str. 98).

odstranitev, in ker se zdi, da je bila prošnja za azil vložena samo zato, da se odloži ali celo onemogoči izvršitev odločbe o vrnitvi, ki je bila sprejeta zoper njega. Take okoliščine pa lahko dejansko upravičujejo nadaljevanje njegovega pridržanja tudi po vložitvi prošnje za azil. To pridržanje namreč ni posledica vložitve prošnje za azil, temveč okoliščin, ki so vezane na individualno ravnanje tega prosilca, preden in ko je vložil to prošnjo. Poleg tega je to pridržanje potrebno, da se prepreči, da bi se zadevna oseba dokončno izognila odstranitvi z ozemlja Unije, in torej zagotovi polni učinek pravil o vračanju nezakonito prebivajočih oseb.

Sodišče nazadnje pojasnjuje, da samo na podlagi tega, da je zoper prosilca za azil ob vložitvi njegove prošnje sprejeta odločba o vrnitvi in da je pridržan, ni mogoče domnevati, da je z vložitvijo te prošnje nameraval le odložiti ali onemogočiti izvršitev odločbe o vrnitvi. Morebitno zlorabo z vložitvijo prošnje za azil je treba torej ugotavljati posamično. Nacionalni organi morajo presoditi tudi, ali je objektivno nujno in sorazmerno obdržati prosilca za azil v pridržanju.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793